

12.2.1977 Zey.

Yurtdışındaki işçi basınından bir derleme

Yurtdışındaki işçilerimiz, ilerici gazeteleri "Kurtuluş", "İşçinin Sesi", "İşçinin Dostu", "İşçi Birliği", "Gerçek", "Birlik yolu" ve daha birçokları ile yurt ve dünya sorunlarıyla yakından ilgilenmek, olanağını bulunuyorlar. Yurtdışındaki işçi basını, onların savaşında gerçek bir yol gösterici oluyor. Burjuva basınının yalan dolan, gerçeklerin üzerini örtbas etmesi, Tercüman, Hürriyet gibi işbirlikçi burjuvazinin hizmetindeki besleme basının işçi düşmanı politikasının üstünü örtmesi, ilerici, yurtseverlerin baskı altında tutulması, bütün bunlar, yurtdışındaki işçi/ ~~halkın~~ binbir zorluklarla çıkardıkları gazeteleriyle siliniyor, gerçekler ortaya çıkarılıyor. Aynı zamanda bu gazeteler işçilerimizin örgütlenmesinde önemli görevler görüyor. Bugün, yurtdışındaki ~~ix~~ işçilerimizin gerçek basınından örnekler vereceğiz.

İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği'nin yayın organı olan "Faşist saldırıları birlikte kiralım" başlıklı yazıda "İşçinin Sesi" gazetesi, ülkemizdeki yurtseverlere karşı girişilen faşist saldırıları gösterdikten sonra, şöyle diyor: İlerici, yurtsever güçlere karşı girişilen bu saldırıların özü işçi sınıfına yöneliktir. Sıkıyönetim ilan etmek için çabalayan, her çareye başvuran bugünkü hükümet, ilericilere habire saldırıyor. Bazı küçük burjuva unsurları/bireysel terörcü yollara iterek amacına ulaşmak istiyor. Bu saldırılara genellikle birlikte yığinsal olarak karşı koymak gereklidir. Yığinsal bir şekilde göğüslenen saldırılar, hükümetin çıkmazını derinleştiriyor.

"İşçinin Sesi" gazetesinin başyazarı, "Yığınları saran belgileri yalnızca TKP atıyor." başlığını taşıyor. Başyazıda özetle şöyle deniyor

"Seçimlerin yapılacağı 1977 yılı başında, seçime yönelik savaşım hedeflerini yine TKP aydınlattı. TKP, bu eli kanlı hükümetin kara gölgesi altında seçimlerin olamayacağını belirtti." Seçimler demokratik

bir hükümet altında yapılmalıdır" dedi. Bu, ülkemizde geniş yığınların istemlerini, özlemlerini yansıtan bir belgedir. Böylesi belgileri anca TKP atabiliyor, atıyor. TKP, işçi sınıfının hegemonyasını, öncülüğünü bu yoldan da hayata geçiriyor. TKP'nin güçlü belgileri yığınları sarıyor. Devrimci durumun giderek olgunlaştığı ülkemizde, doğaldır ki en devrimci örgütün belgileri yayılacaktır. TKP'nin attığı belgileri kimi legal sosyalist partiler alıyorlar. Bu ilerici güçlerin birliği yolunda olumlu adım oluyor. Örneğin, "Tüm ilerici güçlerin sosyalizme açılan ileri demokratik bir düzeni devrim yoluyla kurmaya yönelik birliği" hedefi Türkiye'nin derin sosyal, ekonomik ve politik gerçeklerini dile getiriyor."

İngiltere'de çalışan emekçilerimizin, tüm ilericilerimizin gazetesini olan "İşçinin Sesi"nde diğer yazıların başlıkları şöyle: "Gerici, ırkçı eğitime karşı direnelim", "İlerici Gençler Derneği'nin 1.yılı

kutlandı", "15'lerin davası yaşıyor. 28 Kanunusani'yi unutmayacağız", "Yiğit Komünist ozan Nazım Hikmet 75 yaşında", "Laos'da proletarya diktatörlüğü güçleniyor".

Ayrıca "İşçinin sesi" gazetesinde bir "okuyucu mektupları köşesi" ^{de} bir "Atılım köşesi" yer alıyor. İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği'nin girişimiyle kurulan "İşçi Danışma Bürosu"nun haberi de bu sayıda yer alıyor. Türkiyeli ve İngiltere'li ilericilerin ortaklaşa çalışacağı bu büro, İngiltere'de çalışan işçilerimizin lisan bilmemekten ötürü karşılaştıkları güçlükleri çözecektir.

Fransa'daki Türkiye işçilerinin gazetesi olan "İşçinin dostu, ocak, şubat sayısında ilk sayfada, "Van yöresindeki deprem ve bugünkü hükümetin ilericiler üzerindeki kanlı baskısı", "10 000 ölü ve arkası kesilmeyen cinayetler" başlığı altındaki yazıda anlatılıyor.

"Fransa'da kriz derinleşiyor" başlıklı yazıda Fransa'daki işsizliğin büyüdüğü, ^{işsizliğin} 1977 yılında 1 milyon 700 000'i bulacağı bildiriliyor.

Yazıda, ^{zaten} ezilmekte olan yabancı işçiler, Fransa'daki kapitalist krizin yükünü en ağır şekilde omuzlarında taşımaktadırlar. Bunu bildikleri içinde en ön saflarda Fransız arkadaşlarıyla birlikte savaşıyor, grevlere katılıyorlar. Krizin yükünü omuzlarında taşıtmak isteyen politika ya "Hayır" diyorlar. Yaşasın işçi sınıfının dil, din, ırk ayrımı tanımaksızın burjuvaziye karşı yürüttüğü ortak savaşımı" deniyor.

"İşçinin Dostu" gazetesi, Fransa'daki Türkiyeli işçilerin sorunlarını inceleme günü yapıldığı haberini veriyor. Toplantıda okunan raporda özetle şöyle deniyor: "Fransız işçileri bakanlığına göre, Fransa'da 65 bin 889 Türkiyeli işçi vardır. Gerçek rakam ise, 80 bindir. Fransa'ya Türkiyeli işçi göçü üzerine Türkiye ve Fransa arasında 1965 yılında bir sözleşme imzalandı. Hiçbir Türk veya Fransız sendikal işçi

örgütüne sözleşmenin hazırlanışı sırasında danışılmadı. Sözleşmeye, Fransız tekellerinin çıkarlarına uygun bir biçim verildi."Raporda, Fransız hükümetinin Türkiyeli işçilere karşı politikası, Türk makamlarının Türkiyelilere yönelik faaliyetleri, Türkiyelilerin istemleri açıklanıyor. Ekmek ve özgürlük köşesinde CGT ile DİSK'in ortaklaşa yaptıkları dostluk ve mücadele toplantısı anlatılıyor.

Fransa'daki işçilerimizin ~~gazetesi~~ olan "İşçinin dostu" gazetesini, Fransa'da patronların ve patron uşaklarının sendika seçimlerinde işçilere baskı yaptığını, ilerici sendika CGT yerine patron sendikalarına oy attırmaya zorlandıklarını bildiriyor. Bu baskı özellikle dil bilmekten ötürü yabancı işçilere yapılıyor. Bu haksızlık üzerine Citroen fabrikası işçileri/mahkemeye başvurmuşlar, kendilerine yapılan baskıları açıkça ve korkusuz anlatmışlardır.

"İşçinin dostu" gazetesini Fransa'da Mehmet Dağhan adındaki bir işçimizin 34 yaşında işbaşında kalp kirizinden öldüğünü bildiriyor. Kaynak işinde çalışan ve kaynağın yapımı sırasında çıkan gazlardan ve iş temposunun hızlılığından hastalanıyor Mehmet. Arkadaşları onun için şöyle diyorlar: Mehmet, Fransa'ya geldiğinde dağ gibiydi. O zamana kadar doktora hiç düşmemişti. "Peugeot otomobil fabrikasında, parçabaşıcı olarak çalışan Mehmet, korkunç çalışmanın sonucunda sağlığı bakımından harcandı. İşçilere işyerinde ~~kıktı~~ köle gibi davranan patron onları hastalıkları sırasında da rahat bırakmaz. Bu ölümün tıbbi nedenine ne dersenirse densin, az kazanmak ve bir baskın sırasında hüretinden olmak, işten atılmak korkusu Mehmet Dağhan'ın, işyerinde bantta çalışırken ölmesine sebep oldu.

İşte Tercüman, Hürriyet gibi burjuva gazetelerinde olmayan gerçekler bunlardır. Onlar, sadece gerçekleri saptırırlar. İşçi arkadaş, kendi gazetelerine sahip çık, onların yaşaması için dayanak ol.